

การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา
ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*

THE POPULATION DEVELOPMENT ACCORDING TO FIVE PRECEPTS
PRINCIPLES OF BANWANGPA COMMUNITY, THOONGTHAMSAO
SUB-DISTRICT, HADYAI DISTRICT, SONGKHLA PROVINCE

พระสมุห์ภักทวิโร นาควโร (ศักดิ์สุริยะพันธุ์)

Phrasamu Pattarawee Nakawaro (Saksuriyapun)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

กัณตภณ หนูทองแก้ว

Kantaphon Nuthongkaew

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Buddhist University, Thailand

E-mail: pattarawee@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัยพบว่า: 1) การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 1.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความมั่นคงของชีวิต มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ($\bar{X}$ = 1.84) รองลงมา คือ ด้านความมั่นคงของสุขภาพร่างกาย และสติปัญญา ($\bar{X}$ = 1.48) ด้านความมั่นคงทางวาจา ($\bar{X}$ = 1.44) ด้านความมั่นคงของสถาบันครอบครัว ($\bar{X}$ = 1.30) และด้านความมั่นคงของทรัพย์สิน ($\bar{X}$ = 1.25) เมื่อพิจารณาจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่า มีการพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา อยู่ในระดับน้อยที่สุด 2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เสนอแนวทางส่งเสริมการพัฒนา

* Received 22 February 2020; Revised 14 March 2020; Accepted 30 March 2020

ประชากรตามหลักเบญจศีลในด้านความมั่นคงของสุขภาพร่างกายและสติปัญญาน้อยที่สุด เพราะว่าด้านนี้หากมีการปฏิบัติมากเป็นสาเหตุทำให้การปฏิบัติด้านอื่นที่ไม่ถูกต้องตามไปด้วย ทำให้สังคมมีแต่ความวุ่นวายเดือดร้อน

คำสำคัญ: การพัฒนาประชากร, หลักเบญจศีล, ชุมชน

Abstract

The objectives of this research were as follow: 1) To study the population development according to Five Precepts principles of Banwangpa community Thoongthamsao Sub-district, Hadyai district, Songkhla province and 2) To study the guidelines for promoting population development according to Five Precepts principles of Banwangpa community Thoongthamsao Sub-district, Hadyai district, Songkhla province.

The results of the research found that: 1) Population development according to Five Precepts principles of Banwangpa community Thoongthamsao Sub – district, Hadyai district, Songkhla province. Overall, in all 5 areas, were at the lowest level, having an average value ($\bar{X} = 1.46$) when considering in each aspect, it was found that security aspects of life the least average ($\bar{X} = 1.84$), followed by the security of physical health and intelligence ($\bar{X} = 1.48$) in the verbal security ($\bar{X} = 1.44$) in the security of family institution ($\bar{X} = 1.30$) and property security ($\bar{X} = 1.25$). When considering by gender, age, education level, occupation and monthly income, it is found that the population development is in accordance with the Five Precepts principles of the community and visit Banwangpa is at the lowest level. 2) The suggestions on ways to promote population development in accordance with the Five Precepts of the Banwangpa community Thoongthamsao sub-district, Hadyai district, Songkhla province found that the population proposed guidelines for promoting population development based on the Five Precepts principles in terms of physical security and the least intelligence because this side, if there is a lot of practice, causes other practices that are not followed accordingly.

Keywords: Population Development, Five Precepts, Community

บทนำ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อสังคม การพัฒนาต้องไม่ขัดกับหลักศีลธรรมของศาสนา (iLaw, 2562) เพื่อพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ครอบคลุม มีความอบอุ่น ประชากรมีความมั่นคงในชีวิต มีงานทำ และรายได้ที่มั่นคง พอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน แต่ปัจจุบันนี้กำลังประสบกับวิกฤติปัญหาหลายด้านโดยเฉพาะปัญหาสังคมที่ไม่ได้รับการเยียวยา กลับจะมีแต่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเห็นได้จากข่าวตามสื่อต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ แม้กระทั่งสื่อโลกออนไลน์ เฟสบุ๊ก อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ได้เผยแพร่ข่าว การกระทำผิดหลักศีลธรรมของศาสนา (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), 2550) จากสถิติการทำความผิดคดีอาญาของสถานีตำรวจทุ่งตำเสา ประชากรในชุมชนบ้านวังพา หมู่ที่ 9 ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีการล่วงละเมิด ในศีล 5 จึงทำให้เกิดคดีต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อชุมชน สังคม เศรษฐกิจ ตลอดจนความมั่นคงด้านชีวิต และทรัพย์สิน ตัวอย่างเช่น ปัญหาการลักทรัพย์ แม้กระทั่ง ปัญหาฉ้อโกง เสพยาเสพติด รวมทั้งปัญหาอบายมุขนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไขได้ จึงจำเป็นต้องนำหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในการขัดเกลาจิตใจเพื่อแก้ปัญหาทั้งหมด อันเกิดมาจากการล่วงละเมิดศีลขั้นพื้นฐาน คือ เบญจศีล

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีล ในชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อันนำไปสู่การพัฒนาประชากรได้ถูกต้องตามหลักเบญจศีล ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานในการพัฒนามนุษย์ เพื่อให้มนุษย์พัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติให้ยั่งยืน และมั่นคงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยโดยมีรูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method) ศึกษาวิจัยทั้งในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

การวิจัยเชิงปริมาณ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรในพื้นที่ หมู่ที่ 9 ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งมีจำนวน 1,560 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซี่ซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 306 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close – ended) และแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด (Open – ended)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล นำหนังสือแนะนำตัว และขออนุญาตเก็บข้อมูลจากศูนย์บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ถึงนายกองค์การบริหารเทศบาลเมืองทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แจกแบบสอบถาม และบทสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบคำบรรยาย

การวิจัยเชิงคุณภาพ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหา จากเอกสารทางวิชาการ ตำราวารสาร บทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการทำวิจัยเชิงคุณภาพ

2. ดำเนินการสัมภาษณ์ 1) พระภิกษุ (ตั้งแต่อายุพรรษา 5 พรรษาขึ้นไป) 2) ผู้นำชุมชน 3) ผู้นำท้องถิ่น 4) นักวิชาการ 5) ข้าราชการ รวมทั้งสิ้น 25 รูป/คน ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกและสังเกตพฤติกรรมบุคคลที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ในลักษณะแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยทำการสัมภาษณ์พร้อมกันกับการทำวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพาดำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ดังนี้

1.1 จำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิงมีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 ส่วนเพศชายมีจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00

1.2 จำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 กลุ่มตัวอย่างอายุ 41 – 50 ปี มีจำนวน 51 คน

คิดเป็นร้อยละ 17.00 กลุ่มตัวอย่างอายุ 31 – 40 ปี มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 กลุ่มตัวอย่างอายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00

1.3 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างระดับประถมศึกษา มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 กลุ่มตัวอย่างระดับปริญญาตรี หรือ สูงกว่า มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 กลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 กลุ่มตัวอย่างระดับอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00

1.4 จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง มีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00 กลุ่มตัวอย่างอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 กลุ่มตัวอย่างอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 กลุ่มตัวอย่างอาชีพประมง/ค้าขาย มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00

1.5 จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท มีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 กลุ่มตัวอย่างรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 กลุ่มตัวอย่างรายได้ต่อเดือน 15,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 กลุ่มตัวอย่างรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ “การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา”

การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างด้านความมั่นคงของชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 1.84$) รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างด้านความมั่นคงของสุขภาพร่างกาย และสติปัญญา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.48$) และกลุ่มตัวอย่างด้านความมั่นคงของทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 1.25$)

ผลการสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

การส่งเสริมประชากรตามหลักเบญจศีลด้านความมั่นคงของชีวิต ศีลข้อนี้ มีวัตถุประสงค์ให้มนุษย์ และสัตว์ต่างเคารพในสิทธิเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของกันและกัน ไม่เบียดเบียนกัน ไม่ทำลายล้างชีวิตกันเอง และให้ปลูกเมตตาจิตในสัตว์ทุกประการ เพื่อการอยู่ร่วมกันโดยสวัสดิภาพไม่มีเวรภัยต่อกันและกัน เมื่อเราไม่เบียดเบียนตัวเอง และผู้อื่น ไม่ฆ่าไม่ทำร้ายย่อมได้ชื่อว่า รักษาชีวิต และทรัพย์สิน ครอบครัวรักษามิตรภาพรวมทั้งพัฒนาสติปัญญาของตนเอง เพื่อนำไปสู่การสร้างสังคมแห่งความสุข และเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบยิ่ง ๆ ขึ้นไป

การส่งเสริมประชากรตามหลักเบญจศีลด้านความมั่นคงของทรัพย์สิน ทำให้สังคมไม่ต้องระวังในเรื่องทรัพย์สินในบ้านของตน จะไปไหนมาไหนก็สบายคลายกังวล เพราะไม่มีโจรขโมย แม้แต่การฉ้อโกง คอร์รัปชันก็ไม่มีหากมีศีลข้อนี้จะทำให้สังคมยั่งยืน สังคมจะมีความปลอดภัยมากขึ้น เนื่องจากการไม่ลักขโมย แล้วจะส่งผลต่อความมั่นคง เช่น ทำให้สูญเสียทรัพย์สิน ขาดปัจจัยในการดำรงชีวิต รวมทั้งหากมีการเผชิญหน้ากันอาจจะมี การต่อสู้เกิดผลเสียทำให้เกิดอุบัติเหตุ หรือการสูญเสียชีวิตอาจจะเป็นไปได้

การส่งเสริมประชากรตามหลักเบญจศีลด้านความมั่นคงของสถาบันครอบครัว สังคมจะให้เกิดริให้สิทธิในความรักของตนเอง และคนอื่นไม่ล่วงละเมิดแย่งชิงทำลาย สิ่งที่เรารักเราหวง สังคมจะมีความสุขยั่งยืนในของรักของตน สังคมจะมีความปลอดภัยมากขึ้น ทุกคนจะอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ไม่มีความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน ต่างคนต่างพอใจในคู่ชีวิตของตนเอง ไม่ประพฤติดัดในกาม สามมี – ภรรยาต่างเชื่อใจซึ่งกันและกัน และการอยู่ในสังคมก็จะปลอดภัยเพราะไม่มีคนที่ประพฤติดัดในกาม

การส่งเสริมประชากรตามหลักเบญจศีลด้านความมั่นคงทางวาจา สังคมจะสงบร่มเย็น เนื่องจากประชากรไม่พูดเท็จจะส่งผลให้สังคมมีสัจจะพูดจริงทำจริงตามหน้าที่สังคมก็จะไม่เดือดร้อนสงบร่มเย็นไม่พูดหลอกลวงกัน หากมนุษย์ในสังคมงดเว้นจากการพูดเท็จ พูดส่อเสียดให้ร้ายกัน สังคมก็จะมีความปลอดภัยในระดับหนึ่ง เพราะบางครั้งคนเรามีการทะเลาะกันไม่เข้าใจกัน มีปัญหาอื่นตามมาอาชญากรรมจากคำพูดของมนุษย์ ดังนั้นถ้าทุกคนพูดในสิ่งที่ดี สังคมก็จะปลอดภัย และมีความมั่นคง

การส่งเสริมประชากรตามหลักเบญจศีลด้านความมั่นคงของสุขภาพร่างกาย และสติปัญญา ทำให้คนไม่ขาดสติ ทำให้สังคมมีความอบอุ่น ทำให้ไม่มีการก่อการร้าย และสังคมจะน่าอยู่ทำให้บ้านเมืองสงบสุข สังคมสงบสุขไม่มีการปล้นจี้หลอกลวงขโมยสิ่งของไปไหนมาไหนเดินทางด้วยความปลอดภัย สุขภาพแข็งแรง รัฐไม่ต้องจ่ายงบประมาณจากการรักษาโรคตับแข็ง มะเร็งปอด ทำให้สามารถนำงบประมาณไปพัฒนาด้านอื่น ๆ ได้

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ พบว่า 1) ด้านความมั่นคงของชีวิต อยู่ในระดับน้อย 2) ด้านความมั่นคงของทรัพย์สิน อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3) ด้านความมั่นคงของสถาบันครอบครัว อยู่ในระดับน้อยที่สุด 4) ด้านความมั่นคงทางวาจา อยู่ในระดับน้อยที่สุด และ 5) ด้านความมั่นคงของสุขภาพร่างกาย และสติปัญญา อยู่ในระดับน้อยที่สุด เป็นเพราะว่าประชากรมีความรัก ความปรารถนาดี

ต่อผู้อื่น มีการประกอบสัมมาชีพสุจริต มีการสำรวมในกาม มีการพูดความจริง มีสติสัมปชัญญะ ความระลึกได้ ความรู้อยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ พระครูกิตติวินัยคุณ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “การส่งเสริมประชากรตามหลักเบญจศีล ด้านความมั่นคงของชีวิต ศีลข้อนี้มีวัตถุประสงค์ให้มนุษย์ และสัตว์ต่างเคารพในสิทธิ เรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของกันและกัน ไม่เบียดเบียนกัน ไม่ทำลายล้างชีวิตกันเอง และให้ปลูกเมตตาจิตในสัตว์ทุกประการ เพื่อการอยู่ร่วมกันโดยสวัสดิภาพไม่มีเวรภัย ต่อกันและกัน” (พระครูกิตติวินัยคุณ, 2562) สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ ยงยุทธ ฤทธิโชค ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “การส่งเสริมประชากรตามหลักเบญจศีลด้านความมั่นคงของชีวิต สังคม จะมีความปลอดภัยมากขึ้น ชีวิตมั่นคงมากขึ้น เพราะไม่มีการฆ่ากันไม่สาจะเป็นมนุษย์ หรือ สัตว์ ทุกคน หรือสรรพสิ่งก็จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขปลอดภัยไม่ต้องระแวงซ้าย – ขวา ทำงานได้ตามปกติมีชีวิตที่มั่นคงมากขึ้น” (ยงยุทธ ฤทธิโชค, 2562) สอดคล้อง กับพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือภูมิธรรมชาวพุทธว่า ศีล 5 ในบาลีชั้นเดิม ส่วนมากเรียกว่า สิกขาบท 5 หมายถึงข้อปฏิบัติในการฝึกตน, ข้อฝึก, ข้อศึกษาบ้าง เรียกว่า ธรรม 5 เมื่อปฏิบัติได้ดังนี้ ก็ชื่อว่าเป็นผู้มีศีล คือเบื้องต้นที่จัดว่าเป็น ผู้มีศีล สมัยต่อมา จึงเกิดมีคำว่า เบญจศีล ซึ่งในพระไตรปิฎก เพิ่งพบในคัมภีร์ชั้นอุપทาน – พุทธวงศ์ ต่อมาในสมัยหลังได้ มีชื่อเรียกเพิ่มขึ้นว่า นิจศีล หมายถึงศีลที่ควรศึกษา เป็นประจำ เรียกว่า มนุษยธรรม หมายถึงธรรมของมนุษย์ หรือธรรมที่ทำให้เป็นมนุษย์ การรักษาศีล 5 ซึ่งถือว่าเป็นการเว้นจากการเบียดเบียนกัน ทำให้คนอยู่ร่วมกันด้วยดี ปราศจากเวรภัยไม่เดือดร้อน และวุ่นวายทำให้สังคมเย็น แต่เหนือการฝึกไม่เบียดเบียน ผู้อื่นโดยรักษาศีล 5 แล้ว ควรฝึกที่ยิ่งขึ้นไปในด้านชีวิตส่วนตัว ให้อยู่ดีมีสุขได้โดยไม่ต้อง พึ่งพาขึ้นต่อวัตถุ และการเสพบริโภคมากนัก พร้อมทั้งหันหน้าไปใช้เวลาแก่การแผ้วถาง บำเพ็ญประโยชน์พัฒนาด้านจิตใจ และปัญญามากขึ้น ด้วยการรักษาศีล 8 หรืออุโบสถ (พระ พรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), 2552) สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาเกษม สดณฺโตะ (ลักษณะวิลาส) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่อง ทุกข์ในพระพุทธศาสนา” ผลการวิจัยพบว่า พระพุทธศาสนามองเห็นปัญหาของสังคมในแง่มุมต่าง ๆ อันก่อให้เกิด ความทุกข์ความยุ่งยากเดือดร้อนแก่บุคคลในสังคม จึงเสนอหลักเกณฑ์เพื่อบรรเทาความ ทุกข์ยากเดือดร้อนนั้นไว้อย่างกว้างขวาง แต่มีประสิทธิภาพสามารถใช้ได้กับสังคม และ บุคคลในสังคมทั่วโลก เป็นหลักเกณฑ์สากลคือ ต้องละเว้นในการกระทำเพื่อการเคารพ ในสิทธิขั้นพื้นฐานของสมาชิกในสังคม และระงับความเดือดร้อน หรือ ป้องกันความ เดือดร้อนของสมาชิกในสังคม (พระมหาเกษม สดณฺโตะ (ลักษณะวิลาส), 2541) โดยการ ละเว้นเหตุแห่งความเดือดร้อนนั้น 5 ประการ คือ

1. เว้นจากการฆ่า การทำลาย การเบียดเบียนให้ผู้อื่นได้รับการสิ้นชีวิต หรือเดือดร้อนอย่างเด็ดขาด (ปาณาติปาตา เวรมณี) เพื่อเคารพให้เกียรติในสิทธิแห่งการมีชีวิตอยู่ในสังคม และในโลกร่วมกันทั้งป้องกันเหตุร้ายอันอาจเกิดจากความเดือดร้อนของผู้อื่น เพราะจากความที่ตนถูกรังแกทำร้ายก่อน

2. เว้นจากมิฉาชีพทุกชนิด (อะทินนาทานา เวรมณี) เช่น ลัก ฉ้อ โกง ฉกชิงวิ่งราว เป็นต้นทั้งนี้เพื่อเคารพในสิทธิแห่งการครอบครองทรัพย์สินของบุคคลอื่นที่เขาหามาได้ด้วยความสุจริตยุติธรรม

3. เว้นจากการประพฤติผิดในทางกาม (กาเม สุมิจฉาจารา เวรมณี) คือการล่วงละเมิดในสตรี หรือ บุรุษผู้เป็นภรรยา หรือ สามีของผู้อื่น หรือ เป็นบุคคลต้องห้ามด้วยเหตุผลใด ๆ เพื่อเคารพในสิทธิแห่งการมีคู่ครองเป็นหลักฐานตามกฎหมายของสังคมมนุษย์ผู้ที่เจริญด้วยวัฒนธรรม และอารยธรรม

4. เว้นจากการพูดเท็จ เว้นจากการพูดุญให้แตกความสามัคคี พูดคำหยาบ (มุสาวาทา เวรมณี) เช่น คำด่า คำลบหลู่ดูหมิ่นเหยียดหยาม และคำพูดเพื่อจ้อ เหยียดหยามใส่ร้าย เพื่อเคารพในสิทธิแห่งการได้รับข่าวสารที่ถูกต้องดีงามของสมาชิกในสังคม ทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อตรงให้เกิดขึ้น และสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในระหว่างกัน

5. เว้นขาดจากการเสพสิ่งเสพติดให้โทษทุกชนิด (สุราเมรัยมัชชปมาทัฏฐานา เวรมณี) ซึ่งเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงทางสังคม ข้อนี้นี้พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงความวิพากษ์อันเกิดจากการเสพสิ่งมีเมาให้โทษที่เป็นส่วนปัจเจกบุคคลไว้ 6 ประการ คือ

5.1 ทรัพย์สินวิพากษ์ไปโดยไม่จำเป็น

5.2 ก่อความทะเลาะวิวาท

5.3 เกิดโรคดับแข็ง

5.4 ถูกดูหมิ่น ถูกติเตียนจากบัณฑิตชน

5.5 หมดความละเอียด พราดขาดสติสัมปชัญญะ

5.6 บั่นทอนกำลังทางปัญญา เพราะสมองเสื่อมสภาพด้วยฤทธิ์แห่งความมีเมา

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสารวย ญาณสวโร (พินดอน) ได้ศึกษาถึงเรื่อง “ผลกระทบจากการล่วงละเมิดข้อที่ 5 ที่มีต่อสังคมไทย และได้้นำพุทธวิธีมาแก้ปัญหาเรื่องสุราเมรัย และมึชชะ” ผลการวิจัยพบว่า สังคมไทยปัจจุบันกำลังเผชิญกับปัญหานานาประการอีกทั้งเป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนโดยเฉพาะปัญหาเรื่องสุราเมรัย และของมีเมา ซึ่งเป็นสิ่งเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย จึงนับว่าเป็นปัญหาที่ยุ่ยากและเป็นปัญหาที่ใหญ่ที่สุดในสังคมปัจจุบันนี้ ทั้งในด้านสาเหตุแห่งปัญหา และผลที่เกิดขึ้นที่ตามมาภายหลัง เป็นสิ่งที่น่าสะพรึงกลัวอย่างมาก เพราะเป็นปัญหาที่ถือว่าร้ายแรงมาก

ที่สุดเฉพาะสิ่งเสพติดที่ระบาดอยู่ที่นี่ว่ามีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เป็นทวีคูณ แม้ทางรัฐบาลจะพยายามปราบปรามเท่าไรก็ยิ่งจะเพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้นกับบรรดาปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามปัญหาดังกล่าวนั้นพุทธธรรมมีทัศนะว่า มีแนวทางแก้ไขและป้องกันได้ เพราะเหตุผลคือ พระพุทธศาสนามีหลักคำสอน และวิธีการดำเนินการไปให้ถึงความดับทุกข์เป็นสภาวะที่ไร้ปัญหาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาชีวิตโดยทั่ว ๆ ไป (พระมหาสารวย ญาณส่วโร (พินดอน), 2542)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปได้ว่า การนำหลักเบญจศีลไปใช้ในการพัฒนาประชากรชุมชนบ้านวังพา ทำให้ปัญหาที่มีอยู่และทวีความรุนแรง เช่น ปัญหาการลักทรัพย์ แม้กระทั่ง ปัญหาหมั่วสุเมสเสพยาเสพติด รวมทั้งปัญหาอบายมุข ลดน้อยลง การส่งเสริมประชากรตามหลักเบญจศีล ด้านความมั่นคงของสุขภาพร่างกาย และสติปัญญา ทำให้คนไม่ขาดสติ ทำให้สังคมมีความอบอุ่น ทำให้ไม่มีการก่อการร้าย และสังคมจะน่าอยู่ทำให้บ้านเมืองสงบสุข สังคมสงบสุข ไม่มีการปล้นจี้หลอกลวงขโมยสิ่งของ ไปไหนมาไหนเดินทางด้วยความปลอดภัย สุขภาพแข็งแรง รัฐไม่ต้องจ่ายงบประมาณจากการรักษาโรคตับแข็ง มะเร็งปอด ทำให้สามารถนำงบประมาณไปพัฒนาด้านอื่น ๆ ได้

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1. ผู้นำชุมชนของบ้านวังพา ควรทำการส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนถึงประโยชน์ของการรักษาเบญจศีล
2. ผู้นำชุมชนของบ้านวังพา ควรมีการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารในหลาย ๆ ช่องทาง เช่น แผ่นพับ ใบปลิว ป้ายประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนได้รับข่าวสารในการพัฒนาชุมชนอย่างทั่วถึง
3. ควรจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึก การรักษาศีลเพื่อความสงบสุขของชุมชน ความสามัคคีในชุมชน ให้เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน เพื่อประชาชนจะได้ผลประโยชน์ตรงกับความต้องการของประชาชนโดยทั่วกัน

ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติ

1. ควรประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการจัดทำแผน ให้ความรู้ความเข้าใจ สร้างจิตสำนึกในการรักษาเบญจศีล ความสามัคคีในชุมชน ให้เห็นความสำคัญ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กล้าเสนอปัญหาและสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ

2. ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อให้การวางแผนมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับปัญหา ความต้องการของประชาชน

3. ควรชี้แจงการดำเนินโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนได้ทราบ ในหลาย ๆ ทาง เช่น ติดป้ายโครงการต่าง ๆ ที่ได้จัดทำขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลโครงการต่าง ๆ โดยร่วมมือกับทางวัดในชุมชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” ผู้วิจัยขอเสนอให้ผู้สนใจได้นำไปศึกษาวิจัยครั้งต่อไปในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบการมีส่วนร่วม เพื่อหารูปแบบการเสริมสร้างการพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีล ในการพัฒนาชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้กระบวนการมีส่วนร่วมไปด้วย

2. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ในบริบทที่แตกต่างกันตามหลักเบญจศีล และธรรมาภิบาล

เอกสารอ้างอิง

iLaw. (2562). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน*. เรียกใช้เมื่อ 31 มกราคม 2562 จาก <https://ilaw.or.th/node/2562>

พระครูกิตติวินัยคุณ. (19 ตุลาคม 2562). *การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. (พระสมุห์ภัทรวีร์ นาควโร (ศักดิ์สุริยะพันธ์), ผู้สัมภาษณ์)

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). (2550). *การพัฒนาที่ยั่งยืน*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บริษัทสหธรรมิก จำกัด.

_____. (2552). *ภูมิธรรมชาวพุทธ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บริษัทสหธรรมิก จำกัด.

พระมหาเกษม สลฺยาโธ (ลักษณะวิสาส). (2541). *การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องทุกขในพระพุทธศาสนา*. ใน *วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา*. มหามกุฏราชวิทยาลัย.

- พระมหาสำรวย ญาณส่วโร (พินดอน). (2542). การศึกษาเรื่องผลกระทบจากการล่องละเมิดศีลข้อที่ 5 ที่มีต่อสังคมไทย. ใน *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ยงยุทธ ฤทธิโชค. (19 ตุลาคม 2562). การพัฒนาประชากรตามหลักเบญจศีลของชุมชนบ้านวังพา ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. (พระสมุห์ภัทรวีร์ นาควโร (ศักดิ์สุริยะพันธ์), ผู้สัมภาษณ์)
- สงศรี ชมภูวงศ์. (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2) นครศรีธรรมราช: วีพีเอส.